

¹⁸Történt, hogy amikor egyszer magában imádkozott, és csak a tanítványok voltak vele, megkérdezte tőlük: „Kinek mond engem a sokaság?” ¹⁹Ők így válaszoltak: „Keresztelő Jánosnak, de némelyek Illésnek; némelyek pedig azt mondják, hogy a régiek közül támadt fel valamelyik próféta”. ²⁰Ő ekkor így szólt hozzájuk: „Hát ti kinek mondotok engem?” Péter így felelt: „Az Isten Krisztusának”. ²¹Jézus ekkor rájuk parancsolt, hogy ezt senkinek se mondják el. ²²Majd azt mondta, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, el kell vettetnie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, és meg kell öletnie, de harmadnapon fel kell támadnia.

²³Azután így szólt mindnyájukhoz: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztyét, és kövessen engem. ²⁴Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem, megmenti azt. ²⁵Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, önmagát pedig elveszti vagy romlásba viszi? ²⁶Mert aki szégyell engem és az én beszédeimet, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor eljön a maga, az Atya és a szent angyalok dicsőségében.

Kedves Testvéreim!

Egy éve a születésnapomra a nagy család befizetett egy bűvártanfolyamra. Úgy adódott, hogy most a héten sikerült elvégezni a tanfolyam elméleti részét. Két este tartott a felkészítés a vizsgára. Először is kaptunk egy könyvet. Arra azt mondták, hogy most azzal ne foglalkozzunk, majd jó lesz ismétlni, amikor már elfelejtünk mindent a tanfolyamot követően. Azután elkezdődött a témakörök feldolgozása. Négy témakörrel beszéltek az előadók, mindegyik elég tömény anyag volt, és minden témakör végén írtunk egy tesztet, amit azután közösen ellenőriztünk, megbeszélve az esetleges hibákat. A második nap végén pedig következett a vizsga, amely szintén teszt formájában kérdezte vissza az anyagot.

Már többször volt részem hasonló intenzív oktatásban és az azt követő gyors számonkérésben. Ezek alapján tudom, hogy bár a csoport legjobb tesztjét írtam, de a jövő héten már nem biztos, hogy ugyanígy tudnék válaszolni a kérdésekre, hacsak nem ismétlem át a könyv alapján újra és újra a megszerzett ismereteket. Márpedig ahhoz, hogy ne csak elmélet maradjon a bűvárkodás, érdemes ezeket az ismereteket frissen tartani.

Mai alapigénkben arról olvasunk, hogy Jézus a tanítványaihoz fordul és kérdez tőlük valamit. Ha megnézzük a szöveggörnyezetet, akkor azt látjuk, hogy Jézus tanítványaihoz intézett kérdése egy elég intenzív „tanfolyamot” követően hangzik el: Egy elég hosszú tanítást követően hajóba szállnak, Jézus ekkor ráparancsol a szélre, ami elnémul. Nem sokkal később Gadara földjén egy Légió nevű több ördögből álló démont űz ki egy emberből. Majd egy gyógyíthatatlan asszony egészségének visszaadása után, feltámasztja a zsinagógai tisztviselő: Jairus lányát. Ezt követően a kiküldi tizenkét tanítványát, akik az ő nevében nem csak prédikáltak, hanem gyógyítottak is. Miután visszatértek Jézus öt kenyérral és két hallal jóllakat néhány embert, a számítások csak a férfiakat említik, ők ötezren voltak.

Mindezek után Jézus megkérdezi a tanítványokat: „Kinek mond engem a sokaság?” ¹⁹Ők így válaszoltak: „Keresztelő Jánosnak, de némelyek Illésnek; némelyek pedig azt mondják, hogy a régiek közül támadt fel valamelyik próféta”. ²⁰Ő ekkor így szólt hozzájuk: „Hát ti kinek mondotok engem?” Péter így felelt: „Az Isten Krisztusának”.

Egy kis vizsga az intenzív képzést követően. Először arra kíváncsi Jézus, mennyire tájékozottak az emberek vele kapcsolatban. Mit látnak a tanításán, egy-egy csodáján keresztül. A reakciók mondhatni teljesen rendben vannak. Aki csak Jézusnak egy-egy csodájával, vagy csak a tanításával szembesül, annak ő egy nagy próféta, tanító, egy isteni karizmával megáldott ember. Sőt valamit megsejtenek abból is, hogy nem e világból való: feltámadt prófétának mondják.

Elgondolkoztam, ha ma Jézus nekem szegezné a kérdést: kinek mondanak engem az emberek? – akkor mit válaszolnék. Szerintem világviszonylatban is elég jó százalékkal találkoztak az emberek Jézus nevével, de ha csak a szűkebb környezetünket nézzük, akkor egészen biztos, hogy valamit hallottak róla. Ha mást nem a születéséről, vagy a haláláról. Gyanítom, sokan tartják ma is egy karizmatikus vezetőnek, egy nagy tanítónak, aki jó dolgokat mondott. Láttam egy videót, amiben az utca emberének tették fel a kérdést. Néhányan úgy válaszoltak: a keresztyének szerint, a hívők szerint ő a megváltó, Isten fia. Ők ebben nem hisznek, de az ismereteik megvannak.

És ti kinek mondotok engem? – teszi fel Jézus a kérdést az intenzív tanfolyamon átesett tanítványoknak. És Péter válaszol. Az Isten Krisztusának. Messiah Adonáj – mondhatta valahogy eredetileg Péter. TE vagy a messiás. Az a szabadító, akit az Isten küldött. A Messiás, akit már évszázadok óta vár a zsidóság. Péter első kis tesztje jól sikerült. De ismerünk olyan történetet is, amikor Péter nem teljesít ennyire jól, amikor megtagadja mesterét. Nem ismerem azt az embert! – mondja a főpap udvarában, amikor Jézust elfogják.

Ekkor ember az ő számára. Nem Isten fia, ahogy máshol mondta, nem Krisztus, nem „Uram” – ahogy a csodálatos halfogás után vallott, hanem az az ember. Nincs közöm hozzá.

„Hát ti kinek mondotok engem?” – ezt a kérdést ma neked szegezi Jézus. TE kinek mondosz őt? Kicsoda számodra Jézus? Péternél attól is függött ki kérdezi, és milyen körülmények között. Pedig elég intenzív képzést kapott Jézus mellett. Nálad is attól függ ki kérdezi?

Kicsoda neked Jézus? Ma nagyon sokan halnak meg a világban – főként az Iszlám és a hinduizmus egyes területein azért, mert erre a kérdésre azt válaszolják: ő az Úr, az Isten, az én Istenem, Uram és megváltóm. Vállalják a mártíromságot. Egyiptomban, ahol vadásznak a keresztyénekre sokan magukra tetováltatják látható helyre a kereszt jelét – mert nem félnek. Nem félnek a haláltól sem.

TE kinek mondosz Jézust? Kicsoda számodra Ő? Egy kétezere éve élt nagy tanító, egy nagy hatású vezető? Egy vallásalapító?

Amikor Péter kimondja Jézusról az igazságot, akkor Jézus erre azt mondja, hogy erről még ne beszéljenek senkinek. Egyenlőre nem ennek van itt az ideje. Mert még hátra van valami, aminek meg kell történnie. A kereszt nélkül ez az elmélet még csak az első tesztkérdésre adott helyes válasz. Jézus inkább arról beszél, hogy ha ez az elmélet már jól megy, akkor a gyakorlatban is bizonyítani kell majd.

²³ *Azután így szólt mindnyájukhoz: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztjét, és kövessen engem.*

A tanítványok ekkor még nem tudják, hogy ez mit is jelent.

A bűvártanfolyamon az oktató azzal kezdte. Szép dolog a bűvárkodás, nagyon szép dolgokat fogtok látni, csodákban lesz részetek. De ezért meg fogtok szenvedni. A víz nem az ember közege, idegen benne, és csak segítséggel tud mozogni ebben a közegben. Ehhez viszont fel kell venni a nehéz felszerelést, meg kell tanulni kezelni azt, és fel kell készülni minden olyan helyzetre, ami veszélyt jelent. Nem elég az elmélet, a gyakorlatban derül ki igazán, hogy mennyit is ér a teszt eredménye.

Jézus a kereszt naponkénti felvételére bíztat. Ez nem azt jelenti, amit sokszor beleértünk, hogy vállaljuk még a szenvedést is, hanem azt, hogy aki Jézust Úrnak és megváltónak vallja, annak mennie kell és hirdetni Őt az embereknek. Felveszem a keresztet naponként – mintha egy ruhát vennék fel. Egy ruhát, amelyet látnak az emberek, amelyet megnéznek, amelyről véleményt mondanak. Vettem egy kardigánk néhány éve. Nekem tetszett, felvettem, hordtam. Egyszer valaki azt mondta rá, hogy nagymamás. Azóta eszembe jut. Néha elgondolkozom, felvegyem-e. Vajon mit gondolnak rólam, a nagymamás kardigánomban? De tudom, hogy kényelmes, meleg és nekem tetszik, így általában legyőzöm a „mit gondolnak mások” érzést. Gondoljanak, amit akarnak, én tudom, hogy nekem mit jelent a kardigán.

Lehet, hogy Jézus neve ma nem a legjobban csengő beszélgetési téma. Lehet, hogy a kereszt, nem a legmenőbb márkajelzés a világon. De felveszed-e? Látszik-e rajtad, hogy keresztény vagy. Mert ezt jelenti felvenni a keresztet. Hogy meglátszik rajtad, hogy az Övé vagy, hogy hozzá tartozol. Meglátják-e rajtad, ha rád néznek Krisztust?

Elméletileg, akik meg vagyunk keresztelve Krisztust öltöttük magunkra. Ahogy az oltár előtti igében olvastuk: ³*Vagy nem tudjátok, hogy mi, akik Krisztus Jézusba kereszteltettünk, az ő halálába kereszteltettünk?* ⁴*A keresztség által ugyanis eltemettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk.*

Új életben járunk. Ez az új élet egy új közeg, amelyben fel kell vennünk a felszerelésünket, és úgy kell elindulni napról napra, megküzdve mindazzal, ami ránk vár. De van segítségünk, a tanfolyamvezető, a gyakorlat során is ott van, és segít. Illetve ott a tankönyv, amelyet érdemes újra és újra elővenni, és átismételni, hogy ne felejtjük el az elméletet.

Vegyük elő ma is ezt a tankönyvet, és figyeljük meg mit is tanultunk a Mestertől?

²⁴*Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét értem, megmenti azt.* ²⁵*Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, önmagát pedig elveszti vagy romlásba viszi?* ²⁶*Mert aki szégyell engem és az én beszédeimet, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor eljön a maga, az Atya és a szent angyalok dicsőségében.*

Ne szégyelljük őt, hanem valljuk meg, akár alkalma, akár alkalmatlan az idő.